

NOVINY STŘEZINY

Pravidelně nepravidelný zpravodaj č. 74

Co se událo v prvním pololetí, absolventi, noví kolegové i noty k hymně...

Pochodem pro radost Střezina probudila Hradec

Pochod pro radost - jednoznačně akce, která od září pro Střezinu znamenala nejvíce. 20. října jsme prošli město, počasí bylo nádherné a vnesli jsme do hradeckých ulic alespoň trochu našeho umu, optimismu i radosti. Průvodu se účastnily všechny obory, postupně sunoucí se dav s humbukem spolkl účastníky všech zastávek, aby se nakonec všichni společně sešli před hlavní střezinskou budovou v Luční ulici. Každé zastavení bylo jiné a každé bylo perfektně a s nápadem připraveno. Krásné taneční i hudební výkony v omezujícím prostředí rušné ulice, výtvarná výstava v prostředí parku či energii nabití mimové, trpaslíci a podivné lesní bytosti... Pokud si chcete atmosféru pochodu připomenout, na našich webových stránkách jsou k dispozici [videa i fotografie z akce](#).

Foto: Jan Slavíček, Daniel Viček

Milí rodičové, žáci a příznivci veškerého umu vůkol!

Hezky nám to utíká. Ani jsme se nenadáli a školní rok se láme do druhé poloviny. Školu nám sice letos ještě nezavřeli, ale zdá se mi, že přesto jedeme zatím jen tak na půl plynu. V individuální i kolektivní výuce doháníme zpoždění, mnohdy je těžké obnovit původní návyky a pravidla na obou stranách – u žáků i učitelů. A když už se zdá, že to půjde, zase se vzedme další vlna covidu a plány berou za své. A tak přejeme sobě i vám do Nového roku, aby se ten očekávaný návrat do normálu neprotahoval a druhé pololetí nám konečně vyšlo i umělecké sluníčko.

V některých oborech se těšíme na obnovené soutěže žáků ZUŠ, které snad po dvou letech mlčení také pomohou prolomit tu

covidovou bariéru. Soutěže vždy dokázaly vybičovat mladé umělce k neuvěřitelným výkonům. Pro letošní rok je ministerstvem školství vypsána soutěž pro komorní soubory a orchestry a dále pak jednotlivě pro dechové nástroje, bicí a zpěv, z nehudebních oborů budou soutěžit tanečníci. Okresní kola budou probíhat většinou v únoru, krajská pak v březnu.

Letošní rok je ve znamení 45. výročí samostatné existence naší školy. Naše oslavy jsme začali už v říjnu. V dnešních Novinách se dočtete jak o výsadbě střezinského lesíka na Marokánce, tak o skvělém Pochodu pro radost. V minulých Novinách Střeziny jsem sliboval více akcí k výročí v průběhu celého školního roku. Tedy vezte, že ve finále pří-

prav je propagační publikace o škole ve formě společenské deskové hry pro celou rodinu (konec února), natáčení nového školního klipu (jaro) a jeho premiéra na slavnostním večeru v Aldisu (neděle 5. června 2022), kterým naše oslavy uzavřeme.

Podle původního plánu jsme už také v letošním výročním roce měli mít celou opravenou školu. To se sice trochu nepovedlo, nicméně od ledna už zase stavíme! To si jistě zaslouží i samostatný článek v našich novinách. Tak vzhůru do nového pololetí!

**Karel Šust,
ředitel školy**

Safari slavilo 15 let, předávalali se Zlatí Safaři

Střezinský Akordeonový orchestr Safari v prosinci oslavil 15 let své existence malým vánočním koncertem pro rodiče. Velkou část koncertu tvořily dosud nehrané novinky, které se podařilo nacvičit hlavně na dvou víkendových soustředěních.

A protože šlo o půlkulaté narozeniny, došlo také na udílení Zlatých Safarů nejvýraznějším členům orchestru - například za skvělou práci v muzikálech, za největší individuální pokrok nebo za citlivé vedení mladších spoluhráčů. Ceny spolu s dirigentem Radkem Škeříkem předávala Katka Štěpánková, bývalá tvář a duše Safari, jejíž nezaměnitelný strhující projev rozesmál i dojal všechny přítomné. V roce 2022 Safari pozve všechny diváky například na obnovenou premiéru muzikálu Pod jednou střechou.

Radek Škeřík, zástupce ředitele, šéf orchestru

„Setrvák“ pomohl střezinskému STO jazz orchestru překonat krizi

Pokud jste někdy vlastnili autíčko na „setrvák“ tak jistě víte, že když se pořádně rozjede, tak přejezdě pěkný kus obývacího a přeskočí i leccjakou překážku. STO jazz orchestra to našťěstí v minulých 18 letech rozpálil pěkně z ostra a tak ho jeho setrvačnick dokázal přehoupnout i přes minulá dva těžké roky. Naš systém fungoval již od začátku trojfázově. Jedna generace, řekněme jí áčko, hraje už delší dobu, je sehraná a „táhne to“, druhá - dorost - je již v kapele chvíli a od áčka okoukává finesy, které vylepšuje a v budoucnu, až na ně spadne celá odpovědnost, je dotáhne o kousek dál, než minulá garnitura. Třetí vrstvou jsou pak elévové, kteří se rozkoukávají, hledají své místo v partě, učí se kapelnímu životu. V minulých

dvou letech se odehrála velmi zajímavá a v naší historii neobvyklá událost. Áčko skončilo, dorost si neměl možnost obrousit drápky na pódiiích a elévů přibýlo jen velmi málo. K tomu odešla celá naše „stará“ žesťová garda, a tak zůstala v činné kapele jenom nekonečná řada saxofonů, flétna, rytmika a naše skvělé pěvctvo.

Naš setrvačnick našťěstí ještě celou partu tlačí, a tak se hned po Novém roce pouštíme opět do akce.

Hned první sobotu v roce jsme odehráli náš tradiční Tříkrálový koncert

v Dobřenicích a o týden později v Chudeřicích. Koncerty se povedly a my pevně věříme tomu, že je to začátek další jízdy, a natahování našeho setrváku.

Tomáš Antonín Mucha, učitel HO

Smiling String Orchestra nahrál nové CD

V závěru roku 2021 se Smiling String Orchestra podařilo téměř nemožné. V sále hradecké filharmonie natočil pod vedením dirigenta Mikuláše Ježka nové CD, v historii souboru již druhé. Svým názvem „Circulus - Nový začátek“ připomíná skutečnost, že orchestr stojí na prahu nové etapy. Poté, co se znovu obnovil hudební život po koronavirovém přerušení a bylo možné začít opět společně zkoušet a hrát, totiž soubor prošel výraznou generační obměnou. Přestože přišli noví mladí hráči, nezačínají od nuly. Navazují kontinuálně na své předchůdce. A tak jsou skladby obsažené

na nahrávce kombinací premiérového repertoáru a děl, která posluchači slyšeli na koncertech orchestru v posledních letech.

Natáčení se uskutečnilo v pátek 26. listopadu 2021 v sále Filharmonie Hradec Králové. Byl to náročný maraton, vyžadující plné soustředění. Přesto nechyběla dobrá nálada. Přispěli k ní i Jakub Stratílek a Pavel Kunčar, kteří se

postarali o hudební a zvukovou režii. Díky postprodukcí zazní na CD i společná skladba s The Šust Family Singers z USA, když byl hudební podklad doplněn jejich zpěvem, nahaným a zaslaným z Ameriky. Píseň „I Heard the Bells on Christmas Day“ je nejen krásná hudebně, ale je i vzpomínkou na turné orchestru do Ameriky před třemi lety. Podobně jako „Palladio“ welšského skladatele Karl Jenkinse. Byla to právě tato dynamická a strhující skladba, která v Americe zahajovala každý koncert Smiling String Orchestra.

Skladeb je na nahrávce celkem osm a podí-

leli se na ní i další hosté. V první řadě vybraní hráči z Malého orchestru, klavírista Radek Škeřík a cembalistka Nela Zahradníčková (pod pedagogickým vedením Tomáše Vachouška). Ve dvou větách Dvořákova Smyčcového kvinteta, které se natáčely již na jaře, se s orchestrem rozloučili také jeho nejstarší členové – houslistky Marie Bařinová a Anna Vernerová, violoncellistka Anna Marie Kadečková a kontrabasista Matyáš Blaha. Pětici doplňuje violista Ondřej Metelka, který je dosud činným členem orchestru. Vznik nového CD se podařilo zrealizovat i díky finanční podpoře Královéhradeckého kraje a města Hradce Králové.

Ludmila Žlábková

Prvním koncertem bude křest

Koncert, na němž Smiling String Orchestra představí poprvé své cédéčko, se uskuteční ve čtvrtek **27. ledna** v sále Sboru Církve bratrské v Hradci Králové (ulice V Kopečku). Je nám ctí, že se role kmotra nahrávky ujme František Kinský, majitel zámku v Kostelci nad Orlicí, který činnost orchestru sleduje a podporuje už dlouhodobě. Koncert začne v 18 hodin.

A pak, že to nejde...

Utekly čtyři roky, a už zase stavíme. V lednu 2022 znovu začala první etapa přestavby areálu Jih. Srovnání fotografií ze začátku stavby v roce 2018 a 2022 sice nevyznívá zrovna optimisticky, nicméně po zkušenostech se raději řídíme heslem: POMALU, ALE JISTĚ. Podle první letošní fotografie lze usoudit, že stavba začala nejprve zajištěním základních životních funkcí. A protože to firma Valc bere z gruntu, věříme, že tentokrát vše dojde i ke zdárnému konci.

Na základě harmonogramu stavby si vás i nás dovolím navnadit radostným výhledem. Za první rok by měla být dokončena rekonstrukce původní školní jídelny a o Vánocích 2022 by se sem měli stěhovat naši výtvarníci. Střezina si tím upevní zase jedno republikové prvenství – zcela jistě tak získáme nejlepší budovu pro výtvarný obor v našich zeměpisných šířkách. Jakmile opustí výtvarníci současné provizorní prostory (dosud sídlí ve 2. patře hlavní budovy a keramické dílny mají v Jeslíčkách), přesune se na jejich místo na další rok taneční obor. Bude to jistě zkouška trpělivosti a odříkání, ale s vidinou návratu o dalších Vánocích (2023) do své původní, ale už zrenovované budovy. Počet sálů ani jejich velikost se sice nezmění, ale budou zde nová okna a podlahy, nové topení, v prvním patře nové WC a přibudou potřebné další skaldy kostýmů. Obě budovy v té době také spojí nově vybudovaný krček (krytá chodba), v jehož první části bude mimo jiné dětský koutek – herna pro malé děti, které tu s maminkami čekají na své starší sourozence. Celý

V roce 2018 byla stavba zahájena impozantně a dopadlo to neslavně. V tomto roce se začalo „od základu“, takže současné firmě věříme, že to dotáhne do konce :).

krček bude sloužit mimo jiné také jako výstavní galerie pro výtvarníky. Co říkáte? Krásný výhled, že.

Souběžně s probíhající rekonstrukcí těchto částí areálu se pracuje na změně projektové dokumentace zbytku budov. Ty by měly přijít na řadu následně. Domnívám se, že pokud bude na magistrátu města dostatek vůle (a peněz), mohlo by se s realizací další etapy začít i dříve, než skončí ta první část. Již letos v dubnu bude totiž hotová veškerá dokumentace pro stavbu, takže by nic nebránilo ve výpsání soutěže na dodavatele a zahájení některých dalších částí stavby. Pevně doufám, že se v dohledné době podaří dotáhnout do

zdárného konce alespoň rekonstrukci všech budov k základní výuce, což by nám umožnilo mimo jiné opustit starou budovu Na Střežině a konečně sloučit hudební obor pod jednu střechu.

Z mého pohledu bude asi nejproblematičtější prosadit na závěr stavbu dvou nových koncertních sálů na místě dnešních tělocvičen. Výuka na ZUŠ se dá samozřejmě ve velmi omezeném rozsahu realizovat i bez nich, ale je to bída. Sály totiž dnes patří k základnímu vybavení každé (i malé) ZUŠ. Vždyť smyslem umění není, aby bylo provozováno doma nebo v učebně, ale naopak, aby bylo produkováno pro diváky. **Karel Šust, ředitel školy**

Fidgety Feet - i bez oslav to klape dál

"Necovidová" část juniorské skupiny pod vedením L. Čáslavské a L. Hejnové na vánoční ukázkové hodině.

Na přelomu srpna a září jsme si ve stylu černého humoru říkali, že 30. výročí založení souboru Fidgety Feet oslavujeme tím, že nás je třicet. Vlivem pandemických opatření, která mnoha lidem změnila život, se skutečně naše počty hodně snížily. Na konci září ale bylo již radostnější, neboť se k nám někteří vrátili, a my opět fungujeme v několika skupinách - od dětské věkové kategorie, až po dospělé ve věku rodičů. Virus však v prosinci opět zařadoval a my jsme preventivně zrušili plánované

hromadné vánoční představení „Klapity“, takže se znova neslavilo. Nicméně podzim 2021 se mimořádně vydařil, a proto můžeme uplynulý výroční rok hodnotit nakonec docela pozitivně. V říjnu jsme se zúčastnili dvou akcí. Konečně jsme si zasoutěžili na dvakrát odloženém mistrovství a provedli jsme naše již dva roky opečovávané choreografie. Začátečnice si zde úspěšně odbyly svou premiéru na přidružené Hobby soutěži s námořnickou choreografií L. Hejnové, formace dospělých přivezla bronz za choreografii M. Hejnové s krásnými kulisami, které výtvarně zpracovala K. Svobodová, a Michaela Hejnová obsadila stříbrnou pozici mezi dospělými sólistkami.

O týden později jsme jeli za kolegy do Plzně, kde se konal stepařský festival. Zúčastnili jsme se jak galavečera s choreografiemi dospělých, tak báječných seminářů s naším oblíbeným lektorem D. Borakem. Na konci roku jsme ještě zvládli s našimi žáky všeho věku připravit ukázkové vánoční lekce pro jejich rodiče a blízké. Pevně doufáme, že se na konci školního roku i my připojíme k celoškolním oslavám našim tradičním celovečerním představením.

Lenka Hejnová, učitelka TO, step

Skupina juniorských začátečnic na pohárové Hobby soutěži.

Formace dospělých „Deliverance“ na MČR - chor. M. Hejnová

Literární soutěže: Příběhy starých domů a Cena Ivony Březinové aneb To nevymyslíš

Na začátku letošního školního roku proběhlo vyhodnocení celostátní literární soutěže s tématem To nevymyslíš. Pro Cenu Ivony Březinové 2021 si jela Kristýna Pánková, jejíž povídka o záměně psů na výstavě patřila mezi prvních deset nejlepších literárních prací.

8. listopadu 2021 proběhlo slavnostní vyhodnocení krajské literární soutěže, kterou vyhlásila Knihovna města Hradce Králové už v dubnu. Tématem pro slovesnou tvorbu mladých literátů byly Příběhy starých domů. My se o ní dozvěděli až v září, na práci jsme tudíž neměli moc času (zhruba 14 dní). Proto většina studentů svůj příběh nestihla dokončit. Přesto vzniklo deset poutavých povídek od Aničky Kašparové, Jana Cimpricha, Gabriely Řehůřkové, Kristýny Pánkové, Natálky Anny Tiché, Valentiny Polákové, Viktorky Drahošové, Adély Plecháčkové, Viktorie Nelly Macálové a Anny Mackové. Hned dva příběhy v soutěži zabodovaly. Anička Macková se ve své kategorii umístila na druhém místě, Adéla Plecháčková na třetím. Jejich příběhy byly spolu s dalšími vítěznými pracemi publikovány ve sborníku vydaného knihovnou.

Jiřina Krτίčková, učitelka LDO

Kristýna Pánková - předávání Cen Ivony Březinové.

Adéla Plecháčková: Příběhy starých domů

Vítr se žene krajinou příliš rychle, než aby vnímal ze svého okolí něco jiného než barevné šmouhy. Zpomalí a kochá se. Vidí hory, louky, řeky, lesy, ale nikde nikdo. Žene se dál a dál, ale stále nic. Když konečně uvidí dům na kopci poblíž široké řeky, zaraduje se.

Ihned se k tomu starému domu přiblíží, ale něco tu nehraje. Nic neslyší. Neslyší řev a smích dětí ani nadávky dospělých. Prostě ticho. Nic nenasvědčuje tomu, že by byl dům obydlen. Žádné věci poházené po zahradě, ani v oknech nic nezahlédl. Vítr zůstane na místě. Vyčkává.

Pak zaslechne pláč, ale není to pláč lidský. To ne, takto nepláčou lidé, takto pláčou domy. Ten dunivý srdcervoucí pláč. Poznal by ho kdekoliv. Hned je mu domu líto, a tak se ho zeptá: „Co se ti stalo, dome? Kde máš lidi?“

„Odešli,“ odpoví mezi vzlyky dům.

„Proč?“

„Vidíš tu louku? Dříve byla plná domů, ale teď...“

„A co se s nimi stalo?“ ptá se vítr.

„Lidé utekli před povodní. Zbytky jejich domů se postupem času ztratily pod nánosem hlíny a trávy. A lidé, co bydleli ve mně, odešli, protože tu nechtěli být sami.“

„To je tak smutné,“ soucitně mu odpoví vítr. „Ale buď rád, že jsi tu povodeň přežil.“

„Že jsem to přežil? To mám být rád? Jsem tu neustále sám. Někdy si říkám, že by bylo lepší, kdybych se taky utopil. Ale ty, větře, ty bys mi mohl pomoci. Máš takovou sílu, že bys mě dokázal shodit z kopce až do řeky. Prosim, udělej to pro mě.“

„Takhle nemluv, určitě se sem nastěhují nějakí lidé. Ti lidé budou mít děti a budeš jim dobrým přístřeším, které budou mít rádi a budou ho využívat ještě dlouhá léta.“

„Jsi hodný, větře, že mě chlácholíš, ale lidé nepřijdou. Vždyť se na mě podívej. Jsem starý a oprýskaný.“

„Nevzdávej to, ještě ne. Uvidíš, lidé přijdou.“

A. Plecháčková

Šílení vědci ze Střeziny lákali návštěvníky Divadla Drak

Na spolupráci souboru EMBETE s divadlem Drak na akcích zaměřených na podporu diváctví, čtenářství a divadelní edukaci navázali letos studenti rozšířeného studia literárně-dramatického oboru. První z nich byl oblíbený rodinný program NEDĚLÁNÍ (24. října 2021) tentokrát s podtitulem Cesta do budoucnosti.

Společně jsme prostor Labryntu Divadla DRAK proměnili v Dračí vědecké centrum, kde jsme konstruovali roboty, přemýšleli o věcech budoucích, stali se šílenými vědci, kterým diváci pomáhali se zadanými úkoly. Tvůrčí odpoledne završilo divadelní představení i Otesánek od Divadla b.

Ukázalo se, že naši studenti jsou skuteční nadšenci do divadla, kteří se nebojí mluvit, trochu se i předvádět a hlavně společně tvořit něco hezkého, co má navíc smysl. Přispěli tak k vytvoření magické atmosféry s nevšedním divadelním zážitkem. Už se těšíme na další NEDĚLÁNÍ v únoru 2022.

Jiřina Krτίčková, učitelka LDO

Stříbrné a bronzové medaile z taneční soutěže

Zážitek, zkušenost, stříbrné a bronzové medaile, krásná umístění a tanec na jevišti brněnského výstaviště. To všechno si užili studentky a studenti tanečního oboru v sobotu 27.11.2021 společně se svými učitelkami Markétou Roth Elblovou, Danou Pešovou, Darjou Hlínkovou a Pavlou Cejnarovou. K jejich úspěchu jim gratulujeme.

Plány tanečního oboru: workshopy, Tvořivá dílna i závěrečné představení

Po roční pauze opět plánujeme pro rodiče a přátele II. stupně tanečního oboru další ročník workshopů DANCE - WORKSHOP - FAMILY - 1. a 2. února. Rodiče si spolu se svými dětmi vyzkouší klasickou a současnou taneční techniku.

Dalším projektem je novinka Tvořivá dílna, na které si naše děti mohou vyzkoušet vlastní tvorbu a vystoupit ve své vlastní choreografii dne 8.3.2022 ve velké tělocvičně. Jako odměnu za jejich snahu a kreativitu pro ně připravujeme barevná trička s logem.

16. března proběhne v Novém Bydžově okresní kolo soutěžní přehlídky tanečních oborů ZUŠ, které se budeme s vybranými choreografiemi účastnit.

Závěrečné vystoupení v hradecké filharmonii plánujeme na 28. a 29. května s pracovním názvem Panenka. Na projektu již pracujeme a od ledna začínáme s nácvkou jednotlivých choreografií. Letošní příběh je inspirovaný kouzelnou knížkou od španělského spisovatele Jordi Sierra i Fabra - Franz Kafka a panenka cestovatelka.

Pavla Cejnarová, vedoucí TO

Semináře a workshopy na tanečním oboru

Ve čtvrtek 30. 9. 2021 se konal seminář Franklinovy metody® pod vedením Markéty Roth Elblové. Studentky a studenti TO měli možnost se seznámit se základními principy Franklinovy metody®, která kreativním způsobem propojuje biomechanické a anatomické souvislosti s imaginativními procesy a pohybem. Seminář byl zaměřen na vnímání vlastního těla, působení síly našich představ na pohyb a drž-

ní těla, na praktická cvičení s Franklin-míčky a Franklin-therabandem a také na propojení získaných informací s tanečními technikami. Seminář Contemporary dance s bývalou studentkou Dany Pešové Erikou Potůčkovou, která v současnosti studuje brněnskou taneční konzervatoř, se konal 4.- 5. listopadu v Hudbocvičně. Semináře se účastnili mladší studenti a studentky.

Pavla Cejnarová, vedoucí TO

Žáci tančili pro své rodiče o Vánočních kratochvích

Na tanečním oboru je už tradicí, že vždy před Vánoce se jednotlivé třídy předvedou svým rodičům, prarodičům i přátelům. Stejně tomu tak bylo i v tomto školním roce, kdy žáci předvedli to, co se v uplynulých týdnech a měsících naučili.

Foto: Jitka Hodasová

ABSOLVENTI 2021/22

HUDEBNÍ OBOR

ALŽBĚTA BEŇOVÁ - klavír

ANNA BRANDEJSOVÁ - housle

ANEŽKA ZAMOUŘILOVÁ - akordeon

ANNA NĚMEČKOVÁ - zpěv v populární hudbě

ANNA KAZDOVÁ - basová kytara

LENKA ĎOUBALÍKOVÁ - klasická kytara

LUCIE PRAJSLEŘOVÁ - housle

LUKÁŠ KUPKA - bicí nástroje

KLÁRA WISOVÁ - příčná flétna

KLÁRA NOEMI POTOČKOVÁ - klavír

KHRYSTYNA KOVALCHUK - klavír

BARBORA PELOUCHOVÁ - klavír

ŠIMON KREČMER - bicí nástroje

JOSEF KÁRNIK - akordeon

TOMÁŠ MICHÁLEK - klavír

Foto absolventů: Ludmila Žlábková

TANEČNÍ OBOR

**NATÁLIE JAREŠOVÁ
TEREZA KULDOVÁ
ADÉLA HRUDKOVÁ
BARBORA BUREŠOVÁ**

**ŠÁRKA SLAVÍČKOVÁ
JANA HORÁKOVÁ
DOROTEA VÁŇOVÁ**

**MONIKA KOTTOVÁ
VOJTĚCH ŽDÁREK
ELIŠKA VOLÁKOVÁ
NELA ŽDÁRKOVÁ
JULIE BŘEZINOVÁ
PATRICIE JIRKÚV**

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

LINDA SENZUKOVÁ
ANEŽKA BARTOŇOVÁ
NELA VONDROUŠOVÁ

MATĚJ NEUMANN
JAKUB PŘEMYSL SLIVKO
MANON JACQUELINE BOUTELLER
GABRIELA NEČASOVÁ
ANNA SUCHÁNKOVÁ

DAVID ŠTANDERA
MATĚJ PODANÝ

VÝTVARNÝ OBOR

ALŽBĚTA BEŇOVÁ - VO

LUCIE MOTTLOVÁ
ADAM BÍLEK
JAN MAŇASKA
ŠIMON PŘÍVRATSKÝ
FILIP ŠPATENKA
KRYŠTOF KUČERA
MIYA RATUSHNA
ANNA KUTÍKOVÁ

Děti si únikovku Dvořákulum užily

Ani ředitelské volno v ZUŠ a ve školách nás neodradilo od návštěvy krásného workshopu České filharmonie v Praze. V pondělí 25. 10. 2021 jsme tedy vyrazili s 27 člennou skupinou dětí a 3 učitelky na únikovou hru „Dvořákulum“ pořádanou lektory České filharmonie v prostorách Rudolfiny v Praze.

Skvělá byla nejen úniková hra, ale i krásný komentovaný minikoncert smyčcového kvintetu „Rudolfinum Ensemble“. Hru děti skvěle zvlá-

daly, byly obdivovány samotnými lektory, kteří měli zkušenost s předchozími skupinami. Ty byly mnohdy starší, a přesto mnohé úkoly nedávaly. Vyšlo nám skvěle i krásné počasí a děti si příjemně a radostně užily i cestu vlakem. Jak by také ne, když jely dopravním prostředkem milovníka lokomotiv a železnic - Antonína Dvořáka, o kterém byla celá úniková hra.

Iva Kulhavá, učitelka HO

Zkušenosti, elán i diplomy, to vše přinesla klavíristkám nová soutěž

Trochu netradičně strávily druhou adventní neděli studentky naší Střeziny Sára Koutová (12 let) a Alžběta Neumannová (15 let). Odjely totiž se svou učitelkou klavíru - Terezou Malířovou do Prahy na novou klavírní soutěž s názvem Antonín Dvořák mladým. Byla to pro ně určitě výzva. Už jen připravit desetiminutový program obsahující minimálně jednu skladbu A. Dvořáka bylo chvályhodným počinem. Zvláště v nejisté době, kdy co chvíli někdo onemocní nebo „skočí“ do karantény (Sára skočila zrovna v nejnevhodnější době při finální přípravě).

Odjet ale do Prahy na velké a neznámé pódium předvést na „jedničkové křídlo“ (na kte-

ré Sára s Bětkou hrály ve své klavírní kariéře zatím jen párkrát) nový a ještě ne dobře odzkoušený soutěžní program před pětičlennou porotou složenou z uznávaných českých pianistů, a navíc po téměř dvou letech nekoncertování, to chce už opravdu velkou dávku odvahy a energie! Obojí však Sára s Bětkou mají, navíc jim nechybí veselá povaha, nadhled a hlavně láska ke klavírní hře. A tak skutečně na pražském pódium vystoupily a snažily se do svého hraní vložit srdce, energii i tu velkou odvalu a za své výkony získaly v nabitých kategoriích bronzová pásma. Víc než ceny materiální povahy si však odvezly kupu zkušeností, a jak se to tak jejich učitelce jeví, tak také spoustu elánu

a chuti do nových skladeb (neb od té doby už zvládly přečíst dalších několik stran s mnoha černými kuličkami).

Navíc si Sára s Bětkou spolu krásně poklábovaly o škole i o životě a utužily zuškové kamarádství. Jedna druhá totiž půjčila koncertní boty. Když je vysoko pedál, na vyšším podpatku se noha klouže a je vrtkavá. A tak bylo mnohem příjemnější a jistější hrát v nízkých botách bez podpatku – i když ty boty byly půjčené a málem z nich cestou ke klavíru vypadla noha. **Tereza Malířová, učitelka HO**

Vánoční koncert akordeonistů

V úterý 7. prosince se v Hudbocvičně konalo setkání akordeonistů ze třídy Ilony Skrbkové.

Na tradičním vánočním koncertě vystoupilo 14 žáků od prvních ročníků až po letošní absolventy.

Pestrý program, natěšení muzikanti, slavnostní nálada i rodiny účinkujících žáků pomohly vytvořit příjemnou a uvolněnou atmosféru večera. A po skončení hudebního programu nejmladší akordeonisté rozdávali všem vánoční dárky, které se téměř kouzlem objevily pod stromečkem.

Ilona Skrbková, učitelka HO

Střezina si k výročí na Marokánce vysázela lesík

Naše Střezina slaví již 45 let své existence. Oslavy se prolou celým školním rokem. Prvním pomyslným výkopem nebyl překvapivě umělecký počín, ale akce veskrze dobročinná.

Tentokrát se nedarovala krev jako v roce 2014, ale Střezině vyšly vstříc hradecké městské lesy a kolem písničku Marokánka učitelé i žáci školy v pátek (8.10.2021) vysázeli přes stovku stromečků lísky turecké. V současné době to kolem Marokánky vypadá spíše jako měsíční krajina, nicméně to se v příštích letech právě i díky Střezině změní, za pár let

tam bude kus lesa. Počasí bylo výstavní a všichni se chopili práce s nadšením. „Nebyla by to Střezina, aby si i sázení stromků neužila. K práci se hrálo a zpívalo, takže se sázelo jedna radost,“ pochvaloval si Karel Šust, ředitel školy. Na Marokánce se totiž stavily orchestry Safari a STO Jazz Orchestra. „Těšil se, že se budeme o náš les starat. Časem přibude cedulka, aby se vědělo, kdo ho tu vysázal a dovedu si představit třeba i střezinskou lavičku nebo nějaké posezení,“ plánuje Karel Šust.

Jitka Hodasová

Koncert a workshop s Radkou Fišarovou se povedl

V minulém školním roce jsem se zúčastnila se svou žákyní – zpěvačkou Danielou Dobešovou – stipendijní akademie MenArt, pod vedením úžasné Radky Fišarové.

Celý rok jsme společně pracovaly na novém repertoáru, zlepšení pěvecké techniky, pěveckém projevu a v neposlední řadě na osobnostním růstu Daniely. V projektu jsme se potkaly s báječnými kolegy a žáky ze ZUŠ napříč naší republikou. Navázala se nová přátelství a spolupráce a po společně stráveném roce jsme si řekli, že by bylo škoda jen tak skončit. Vymysleli jsme proto navazující projekt, abychom se mohli dál scházet

a pracovat společně. V této naší akci nás velice podpořila akademie MenArt, v čele se Zuzanou Minaříkovou, Danou Syrovou a Irenou Pohl Houkalovou, dokonce i samotná Radka Fišarová, za což jsme moc rádi. První akce se uskutečnila o víkendu na konci září právě u nás na Střezině.

Přijeli kolegové se svými žáky ze ZUŠ Most, Rychnov nad Kněžnou, Kladno, Varnsdorf a Valašských Kloubouků. V první den akce se uskutečnil koncert Radky Fišarové s kapelou, který byl nádherný a my byli plni dojmů a chuti do práce. Druhý den proběhl celodenní workshop s Radkou, který byl určen

nejen pro stipendisty akademie MenArt, ale i pro ostatní žáky pěveckého oddělení naší ZUŠ. Zpěváci a zpěvačky udělali společně s Radkou ohromný kus práce, získali nové poznatky a zkušenosti a všichni se již těšíme na pokračování tohoto projektu, které se uskuteční na jaře v ZUŠ Most. Na závěr bych chtěla velice poděkovat Radce Fišarové a celému týmu MenArt za podporu a nové zkušenosti, dále našemu Bufítku u Trumpety v čele s Petrem Ungrádem za bezvadné občerstvení a CC Lucie za zázemí a bohatou stravu.

Jitka Kateřina Příbylová, učitelka HO

Střezinští zahráli jubilantům

20. prosince zahráli žáci třídy Libuše Hladíkové a Lenky Brtníkové Václav Spudil (hoboj) a Jakub Krtička (viola) za doprovodu pana učitele Vojtěcha Esterle skladbu Turchetto Andrea - Fugue on a therme by N. Rimsky Korsakova u příležitosti udělování pamětní listiny hradeckým občanům, kteří v prosinci oslavili 80 let od narození. Na této pravidelné slavnostní události se o hudební doprovod střídají studenti hradeckých uměleckých škol a jedná se vždy o krásný zážitek.

Libuše Hladíková, učitelka HO

STO Junior už chystá první koncerty

Kapela která vznikla na začátku tohoto školního roku vychází z půdorysu původního STO Jazz orchestra. Největší rozdíly jsou ve věku a obsazení. Věkový průměr juniorů je necelých 11 let. Pro většinu malých muzikantů jde o první zkušenost s hraním ve velké partě.

Stejně tak jako ve velkém STO i v Junioru máme zpěvačky jedna je zkušenější a druhá se zpěvem teprve začíná. Celou tuto parádní partičku můžete přijít prvním potleskem podpořit již na konci ledna, kdy ve čtvrtek 27. ledna premiérově vystoupí v Hudbocvičně naší školy. Velkým plusem v obsazení je celá řada žesťů ze tříd Karla a Lucky Houdkových.

Rytmika už pěkně šlape a saxofony s flétnou si začínají krásně rozumět. V září jsme hráli jeden tón, stupnici a zvykali si na souzvuk. Koncem září jsme se pustili do první skladby - Okoř, tu jsme postupně z jednohlasu rozvedli do parádní zpívané aranže. Nyní po Vánočních prázdninách máme v repertoáru již pět skladeb a dokonce jsme si zahráli i několik vánočních písní a koled. Moc se těšíme, až se Vám na konci ledna budeme moci předvést.

Tomáš Antonín Mucha, učitel HO

Představujeme naše nové kolegyně a kolegy

V září řady našich zaměstnanců rozšířilo několik nových tváří. Tradičně jsme se rozhodli vám naše nové kolegyně a kolegy alespoň stručně představit.

Michal Ullmann - flétna

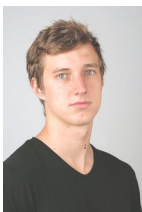
Po studiu hry na klarinet (LŠU v Havlíčkově Brodě, Konzervatoř v Teplicích, HAMU v Praze) jsem shodou okolností ponejvíce vyučoval hru na zobcovou flétnu. Soukromá studia zpěvu a hry na smyčcové nástroje, i členství v Divadelním souboru Domu kultury v Krupce jsem využil jako vedoucí muziky a hlasový pedagog Dětského folklorního souboru Lučinka v Praze-Stodůlkách. Od té doby společně s žáky a kolegy rád připravuji různá vystoupení pro děti a jejich rodiče.

Nina Cenková - klávesové nástroje v populární hudbě

Narodila jsem se v Hradci Králové roku 2001. Už od malička jsem měla velmi blízko k hudbě. V roce 2010 jsem začala chodit na klávesové nástroje v populární hudbě k učiteli Ondřeji Vávrovi, který mě trpělivě a s chutí učil celých 11 let. Od roku 2014 jsem začala navštěvovat akordeonový orchestr Safari, kde jsem se postupně zlepšovala v mé hudební praxi. Ze začátku jsem se dělila o místo za klávesami s jednou spoluhráčkou. Časem jsem dostala své vlastní klávesy, na kterých jsem hrála 1. hlas, který byl přidělen předním akordeonům. Později jsem už sedávala u elektrického pianu. Při přípravě na muzikál Tři bratři (2016), ve kterém společně spolupracoval sbor Daneťáčků a orchestr SAFARI, jsem dostala svou první a hlavní roli ve zpěvu Karkulky. Díky této zkušenosti jsem se zpěvu začala intenzivně věnovat. Nyní stále navštěvuji orchestr Safari, kde pomáhám žákům jak u klavíru, tak i u zpěvu. V roce 2021 jsem se stala učitelkou klávesových nástrojů v populární hudbě a zpěvu, přesněji vokálů.

Matěj Krečmer - klávesové nástroje v p. hudbě, basová kytara

Od raného věku jsem měl velmi blízko hudbě. V šesti letech jsem začal hrát na housle, které jsem v pubertě vyměnil za vysněnou baskytaru. Svě hudební a baskytarové dovednosti v současné době zdokonaluji na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Aktuálně tvrdím basou muziku v kapelách Fast Food Orchestra, Jazz Fancies nebo Pavel Tylšar & Orpheus' Soldiers.

Hana Příbylová - klavír

V roce 1980 jsem ukončila studium na Konzervatoři v Kroměříži obor lesní roh a klavír. Klavíru jsem se dále věnovala při studiu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, kde jsem vystudovala obor Hra na nástroj, hudební výchova. V roce 2005 jsem na UK složila rigorózní zkoušku. Od roku 1980 jsem působila střídavě na ZUŠ Střezina a Chlumec nad Cidlinou. Od roku 1991 jsem vyučovala na Hudební katedře Pedagogické fakulty UHK hru na klavír, hudební teorii, dějiny hudby. Svě působení na UHK jsem ukončila v srpnu 2021 a vrátila se opět na ZUŠ Střezina, kde jsem pedagogem klavírního oddělení.

Daniela Svobodová - klavír

Absolvovala jsem bakalářské studium v oboru Hudební kultura a Hra na klavír se zaměřením na vzdělávání a nyní pokračuji navazující magisterské studium na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Hře na klavír se věnuji od svých 6 let. Pár let jsem se k tomu učila sólovému zpěvu a navštěvovala jsem smíšený i dětský sbor. Mezi mé další velké zájmy patří četba, cestování a sport.

Simona Valentová - klávesové nástroje v populární hudbě

Od čtyř let jsem navštěvovala Základní školu Otakara Vondrovce Poděbrady na pobočce v Městci Králové, kde jsem začala hrou na klavír pod vedením učitelky Evy Hradecké. Od roku 2013 jsem ke klavíru začala studovat sólový zpěv na ZUŠ v Poděbradech u Petry Musilové, DiS., ta mě dovedla až k přijímacím zkouškám na Konzervatoř Jana Deyla v Praze, kde jsem od září 2015 začala studovat obor klasický zpěv pod vedením Mgr. Barbory Klovové-Velehradské. Zúčastnila jsem se na několik pěveckých soutěžích a absolvovala jsem mistrovské pěvecké kurzy Antonia Carangela v Karlových Varech. Během mých studií jsem pracovala jako učitelka klavíru v DDM Jižní Město v Praze a suplovala hodiny sólového zpěvu na Základní umělecké škole Jižní Město v Praze. V červnu 2021 jsem úspěšně dokončila studium na této konzervatoři s titulem DiS. Od září 2021 pokračuji studiem na Univerzitě v Hradci Králové, obor sólový zpěv se zaměřením na vzdělávání a vyučuji na ZUŠ Střezina klávesy.

Albert Baxa - kytara v populární hudbě

Narodil jsem se v roce 1996 v Hradci Králové. V dětství docházel na ZUŠ Střezina jako žák hry na housle, později na violu k Jaromíru Křováčkovi a nakonec na elektrickou kytaru k Martinu Gregorovi. Posléze jsem absolvoval na pardubické konzervatoři v oboru viola pod vedením Milana Řeháka a souběžně s tím také na pražské Konzervatoři Jaroslava Ježka v oboru jazzová kytara pod vedením Jana Kučery. Při studiu na ZUŠ jsem hrál ve školním smyčcovém orchestru Primavera a v akordeonovém orchestru Safari. V roce 2013 jsem založil vlastní autorskou kapelu 2+1 Jam band, kde hraje na elektrickou kytaru a komponuje skladby. V letech 2018-2021 jsem vyučoval na Rockové škole v Praze.

Michaela Hejnová - step

Jsem absolventkou Prvního soukromého jazykového gymnázia v Hradci Králové. V ZUŠ Střezina jsem začala tančit již v pěti letech. Mými pedagogy byly Mgr. P. Cejnarová a Mgr. D. Pešová. Od šesti let stepuji. Mojí první učitelkou byla L. Hejnová, pod jejímž vedením jsem získala v 11 letech svůj mistrovský titul v dětské kategorii sólistek. Jako členka souboru Fidgety Feet jsem získala bezpočet medailových ocenění na pohárových soutěžích i mistrovstvích ve všech disciplínách (solo, duet, trio, malé skupiny, formace, produkce). Účastnila jsem se několika mistrovství světa a byla finalistkou několika ročníků mistrovství Evropy. Od roku 2016 se podílím na tvorbě choreografií pro soubor Fidgety Feet. Od roku 2021 studuji na 2. lékařské fakultě v Praze obor Fyzioterapie a zařadila jsem se mezi pedagogy na tanečním oboru ZUŠ Střezina jako učitelka stepu.

Miřek Vrbický - LDO

V Jesličkách jsem trávil celé dětství jako student. Následně jsem se po smrti Pepy Tejkla dostal pod vedení Filipa Humla do studentského divadelního souboru Q10, kde jsme strávili 7 let v divadelní laboratoři Labyrint Divadla Drak a učili se velmi intenzivně, co to je divadlo. Následně jsem založil vlastní soubor Divadlo LŮZA, kde funguji jako principál a režisér přibližně deseti velmi talentovaných lidí. Nejvíce se věnujeme satirickému jarmarečnímu divadlu. Zkoušíme zpravidla přes víkendy a v noci. Věřím, že divadlo by se mělo snažit kultivovat a otevírat kontroverzní témata.

Výtvarníci vyfotili Sýpku a zapálili sochu před školou

Fotografické soubory Sýpka a Luminografie ohněm vytvořili je žáci studijního zaměření digitální fotografie a studia pro dospělé. Luminografie je speciální fotografická technika, kde se k nasvícení objektu používají různé světelné zdroje včetně ohně. Sýpka stojící u nádraží jakoby vypadla z filmu o Harry Potterovi... Můžete nahlédnout, co se skrývá uvnitř. Fotografické soubory Sýpka a Luminografie ohněm naleznete nyní na webu strezina.cz v sekci [Práce žáků](#).

Jan Slaviček, učitel VO

TA NAŠE STŘEZINA

PARADE MARCH ♩=115

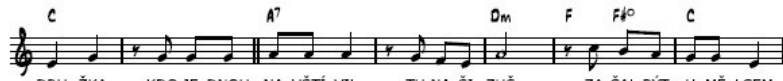
KAREL ŠUST 22.5.1995
ARR. RADEK ŠKEŘÍK 6.12.2020

TA NA - ŠE

STŘE-ZI-NA, TA NA-ŠE ZU-ŠKA, JE VÍČ NEŽ MI-LE-NEC, ŽE-NA ČI

DRU-ŽKA, KDO JE-DNOU NA-VŠTÍ-VIL TU NA-ŠI ZUŠ, ZA-ČAL BÝT U-MĚ-LCEM,

NE-PŘE-STAL UŽ. V KA-ŽDÉ ZUŠ HRA-JE TUŠ O-BOR HU-DE-BNÍ.

TI-CHO ZRUŠ, ZA-ČNI UŽ, JEN SE RO-ZE-DNÍ. DA-LI-BO-RA U-ČI-LA HRÁT

NOU - ZE, U NÁS MÁ-ME SYM-BO-LI-ČKÉ ŠKO-LNÉ POU - ZE.

TA - NE - ČNÍ - CI, DRA-MA - TI - CI A VÝ-TVA-RNÍ - CI, JE-DNÍM SLO-VEM

JSOU TO VŠE-CHNO NE - HU - DE - BNÍ - CI. NE - MÁ - TE - LI SI - LNÝ HLAS ČI

PE-STROU PA - LE - TU, NE-ZOU-FE-JTE, NE-PLA-ČTE, DE - JTE SE K BA-LE - TU.

Školní hymna ožila po více než 25 letech

Předchůdcem současných „Sametových učitelských koncertů“ byl před více než 25 lety mnoho let oblíbený svérázný večer s názvem „Umělecké třeštění učitelů z radosti nad tím, že se dožili konce školního roku“. V roce 1995 zde poprvé zazněl v rámci recesistické „soutěže hymen“ tehdy vítězný popěvek „Ta naše Střezina“ (autor K. Šust). Popěvek si léta žil díky vtíravému sloganu v refrénu svým životem, hlavně u pamětníků. V rámci letošního 45. výročí školy se stalo součástí oslav i vzkríšení této původní historické hymny. Radek Škeřík se ujal aranže a spolu se střezinskými muzikanty natočil vloni v červnu v hradecké filharmonii její současnou podobu. Ta poprvé oficiálně zazněla na konci našeho říjnového Pochodu pro radost, kdy jsme ji doplnili i hromadným střezinským tanečkem. Melodie hymny (i když možná k nepoznání) bude tvořit také základ připravovaného videoklipu. Původní pochod i samostatnou hymnu s tanečkem si můžete připomenout na našich webových stránkách. A pokud si ji chcete i sami zahrát, zde je její notový zápis. (hod)

Jednoduchý taneček ke znovuzrozené hymně vymyslely členky střezinského orchestru Safari a naučily ho účastníky Pochodu pro radost.